

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. N^o 136.

Ottende Session.

40de Møde.

Torsdagen den 29de Januar.

(Forts.)

Bregendahl (fortsat): Den ærede Rigsdagsmand søgte paa en anden Maade et Argument i Grundlovens § 87, idet han nemlig sagde, at Expropriationen kun er grundlovmæssig, naar den skeer i Anledning af en Foranstaltning, som tjener til det almindelige Bedste, og naar enkelte Kredse forlods skulle afholde Erstatningen, saa er det efter hans Slutningsmaade ikke nogen Foranstaltning, der tjener til det almindelige Bedste; men jeg skal tillade mig at gjøre den ærede Rigsdagsmand opmærksom paa, at Expropriationsretten efter Grundlovens § 87 ikke blot gjælder med Hensyn til de Veie, der anlægges for Statskassens Regning, men ogsaa med Hensyn til de Veie, der anlægges for Amtskassernes Regning, ja endogsaa med Hensyn til de Veie, der anlægges for enkelte Sognes Regning, og for hvilke de enkelte Sognebeboere maae betale Godtgjørelsen, og af hvilke fornemmelig kun Sognets Beboere have Nytten.

Jeg kan altsaa ikke see, at man kan støtte sin Modstand mod det foreliggende Lovforslag paa Grundlovens § 87. Efterat Udvalget har foreslaaet den Omredaction i § 3, der nu foreligger, troer jeg, at endeel af de Ulemper ville falde bort, som ellers kunde følge af Lovudkastets Redaction, men der er dog et Spørgsmaal, som jeg skal henstille til det ærede Udvalgs nærmere Overveelse, og det er nemlig om Forslaget, saaledes som det foreligger under Nr. 10. Det er først foreslaaet foran-

dret saaledes, at istedetfor at det i det oprindelige Lovudkast heed, at det var Erstatning „for den Jord“, der afgives, hvori Communerne skulle deeltage, skal det nu hedde Erstatning „for de Eiendomme“, hvilket vistnok er en heldig Forandring for at forebygge fremtidig Misforstaaelse, og ligeledes er det vistnok rigtigt, at det er foreslaaet, at det istedetfor de „vedkommende Communer, hvorigjennem Banen føres“, skal hedde: „de Egne, der nærmest komme til at drage Nytte af Banen“; men naar der dernæst søies til i det andet Punctum af Endringsforslaget: „den Erstatning, der ifølge nævnte Forordnings §§ 11 og 12 beregnes Eierne for Forringelse i Eiendommens Værdie, hører til dette Beløb,“ troer jeg, at denne Passus kan give Anledning til nogen Misforstaaelse. Ved første Diekast maa man nemlig antage, at al den Erstatning, der bliver at give Eierne, skal regnes med i det Beløb, i hvis Udredelse Communerne skulle deeltage, thi man maa troe, at dette maatte følge af de Ord: „den Erstatning, der ifølge nævnte Forordnings §§ 11 og 12 beregnes Eierne“, men saa søies der rigtigt nok til: „for Forringelse i Eiendommens Værdie“. Jeg veed nu ikke ret, men ønskede, at den ærede Ordfører vilde udtale sig derom, om man har antaget, at Tilføielsen af disse Ord: „Forringelse i Eiendommens Værdie“ skulde indskrænke Omfanget af de Gjenstande, for hvilke Erstatningen ogsaa tildeels skulde paahvile vedkommende Communer. Jeg troer, at Ordene kunne forstaaes saaledes, men jeg veed ikke ret, om det er Mening. Jeg troer just ikke, der er nogen Nødvendighed for i saa Henseende at foretage nogen Rettelse i selve Loven, thi det er Noget, der, naar der skal forhandles med en